

Khoa học dẫn đến Thiên Chúa

Bác sĩ Nguyễn Hy Vọng

Tiến sĩ Phan Như Ngọc, bị nhồi nhét tà thuyết vô thần từ nhỏ và lớn lên trong lòng “Xã Hội Chủ Nghĩa”. Nhân một chuyến công tác ở nước ngoài, ông xin tị nạn và gia nhập Đạo Chúa. Ông viết: “Sức mạnh nào khiến cho hàng tỷ người trên thế giới, trong đó có hầu hết các nhà khoa học vĩ đại mà tôi từng ngưỡng mộ, tin Kinh thánh?”

“Tính muôn màu muôn vẻ của thiên nhiên, tính di truyền kỳ diệu: hạt giống nào sinh cây trái đó, vẻ đẹp tuyệt vời của những nàng hoa, sự hài hòa và hoàn thiện của cơ thể con người, sự hùng vĩ của bầu trời sao; tất cả những cái đó, cộng với những ý kiến các vĩ nhân mà tôi hằng kính phục, chính là sự chứng minh tuyệt vời và làm cho tôi tin rằng phải có Đấng Sáng Tạo. Đó chính là Thượng Đế toàn năng, toàn tri, toàn trí và toàn tại.”

Bác học Pasteur: “Càng nghiên cứu khoa học, tôi càng tin vào Thượng Đế.” ; “Mãi mai cho lòng dạ con người, nếu chết là hết hoặc chết là trở về với hư vô.”

Bác học Becquerel: “Nhờ nghiên cứu khoa học đã dẫn tôi đến Thượng Đế và tôi có đức tin.”

Bác học Isaac Newton, vì nhìn thấy sự kỳ diệu và trật tự của bầu trời đã thốt lên: ”Tôi thấy Thượng Đế qua viễn vọng kính” ; “Kinh Thánh có nhiều biểu hiện chắc chắn về tính có thực hơn bất cứ một câu chuyện nào chống lại sách đó.”

Bác học Bourgeois: ”Không có gì cản trở tinh thần khoa học hòa hợp với tín ngưỡng đã được suy nghĩ sáng suốt. Trái lại, khoa học càng được đào sâu, thì tôn giáo lại càng được tăng thêm sức mạnh và bàn tay uy quyền của Thiên Chúa, Đấng Tạo hóa, lại càng được sáng tỏ hơn.”

Bác học Duclaux: “Nếu sự sống đầu tiên xuất hiện trên mặt đất do tình cờ, nơi mà (vũ trụ này) mọi sự đều có luật, thì sự xuất hiện kia nó kỳ dị như hòn đá tự bò lên sườn núi.”

Bác học Albert Einstein: “Khoa học không tôn giáo là mù lòa, tôn giáo thiếu khoa học là què quặt.”; ”Tôi chưa hề gặp điều gì trong Khoa học của tôi mà lại

đi ngược với Tôn giáo.” ; “Sự ác là do vắng bóng Thượng Đế trong tâm hồn.” ; “Thượng đế không chơi trò may rủi.”

Giáo sư Edwin Carlson, nhà Sinh vật học Trường Đại Học Princeton, Hoa Kỳ: ”Sự sống phát xuất từ sự tình cờ, thì cũng giống như một quyền từ điển, xuất hiện do kết quả của một vụ nổ xảy ra ở một nhà máy in.”

Giáo sư James Simpson, người phát minh ra phương pháp gây mê trong phẫu thuật, khi được hỏi về những phát minh của ông, đã trả lời: “Phát minh quan trọng nhất của đời tôi là tìm được Chúa Cứu Thế Giêsu.”

Bác học Ampere, Một hôm, có người nói với nhà bác học câu này: “Ngài thật là vĩ đại vì đã phát minh nhiều điều hữu ích cho nhân loại”

Ampere trả lời: “Con người chỉ vĩ đại khi quỳ xuống cầu nguyện với Thiên Chúa.”

(Trong tất cả câu nói đặt niềm tin vào Thiên Chúa, của các nhà Bác học lừng danh trên thế giới, thì mỗi vị có cái hay của họ, rất đáng kính phục. Nhưng tôi thích nhất là câu nói của nhà Bác học này; bởi câu nói này bộc lộ thái độ của một nhà thông thái. Càng thông thái, càng khiêm tốn. Càng hiểu biết, càng thấy mình dốt. Thánh Kinh: kẻ ngu si bảo rằng không có Đấng Tạo Hóa.)

Bác học Edison, đã ghi vào sổ vàng khi ông đến viếng tháp Eiffel: ”Edison hết sức khâm phục và ca ngợi tất cả kỹ sư, trong đó gồm cả Thiên Chúa.”

Giáo sĩ Moreux, giám đốc đài thiên văn Bourges: ”Tôi liên lạc với các vị giám đốc thuộc hết mọi đài thiên văn trên thế giới, tất cả đều tin có Thiên Chúa.”

Charles Nicolle, người đoạt giải Nobel Y học, năm 1928: ”May mắn thay trong tôn giáo có những bí nhiệm. Nếu không tôi sẽ hoài nghi nó, vì cho rằng tôn giáo là do trí loài người tạo ra. Bí nhiệm làm tôi vững tâm. Đó là dấu ấn của Thiên Chúa.”

Alexis Carrel, Tiến sĩ y khoa, giáo sư đại học Lyon, đoạt giải Nobel 1912. Ông là một nhà vô thần, nhưng sau khi chứng kiến phép lạ nhãn tiền tại Lộ Đức (Lourdes , France), Marie Ferrand, từ một cô gái sắp chết, trở nên lành mạnh tức khắc, ông nói: ”Thật là một chuyện không thể có nhưng có thực. Quả là bất ngờ, một phép lạ mới xảy ra.” Không dám tin ở mình. Alexis Carrel mời hai Bác sĩ bạn đến chứng kiến và cả hai đều xác nhận cô đã hoàn toàn bình phục. Alexis Carrel đã trở nên tín hữu Thiên Chúa Giáo, trước khi về Nhà Cha trên trời.

Bác học Chevreul (1786-1889): ”Tôi không thấy Thiên Chúa vì Ngài thiêng liêng, nhưng tôi thấy công trình tạo dựng của Ngài”

Bác học Diderot: ”Chỉ cần con mắt và cái cánh của con bướm, cũng đủ diệt tan mọi lý lẽ của kẻ vô thần.”

Bác học John Eccles, người đoạt giải Nobel: ”Tôi chấp nhận tất cả những lý thuyết khoa học, nhưng những lý thuyết này không giải thích một chút nào về sự kiện, làm thế nào, tôi, một sinh vật biết suy nghĩ, đang hiện hữu và có thể làm nhiều điều... Sự sáng tạo linh hồn là một hành động thiêng liêng là điều khoa học không thể phủ nhận được, nó hoàn toàn nằm ngoài phạm vi của khoa học”

Ông nói thêm: “Niềm tin của những người chủ trương duy vật chất đang hao mòn; họ không dẫn chúng ta đến đâu cả. Thuyết ‘khoa học duy vật’ đưa con người đến tuyệt vọng, trống rỗng, vô giá trị. Giá trị thật là vấn đề tâm linh, tình yêu thương, can đảm, bác ái”.

D’Alembert: ”Cái tính hảo huyền không muốn nghĩ tường như mọi người, là lý do tạo nên kẻ vô thần hơn là chứng lý sáng tỏ.”

Bác sĩ riêng của Lenine, lúc 83 tuổi, ông xuất bản hai cuốn sách: “Sự bí mật và sự khôn ngoan của thân xác (1958); và ”Mâu nhiệm của sự sống” (1960). Ông nói: “Môn sinh vật học và môn phân tích tâm lý, đã làm cho tôi trở nên một kẻ hữu thần.”

Wernher Von Braun (1917-1977) thám hiểm Mặt Trăng thành công năm 1967. Ông cùng 3 phi hành gia bạn cầm cờ Hoakỳ và đặt ca vịnh trên cung trăng ngợi khen Đấng Tạo Hóa. Năm 1976 khi diễn thuyết tại Philadelphia , Bang Pennsylvania , Ông nói: “Sự bao la huy hoàng của vũ trụ đã làm cho đức tin vào Đấng Tạo Hóa của tôi tăng thêm. Khoa học và đạo không mâu thuẫn nhưng là chị em ruột. Khoa học tìm thấy sự huy hoàng của vạn vật, trong khi đạo thì tìm thấy Đấng Tạo Hóa đã dựng nên vạn vật tốt đẹp lạ lùng. Đạo không phải là di sản mà người đời sau hưởng thụ và bảo vệ. Nhưng đạo cũng như khoa học phải thăng tiến. Người tín hữu phải tìm hiểu đạo và nhà khoa học phải khổ công nghiên cứu mới thành Bác học.”

Bác học T. Termier: “Cứ chung mà nói, mọi khoa học đều dọn trí khôn ta nhận biết Thiên Chúa hiện hữu. Hơn mọi người khác, nhà bác học dù chuyên về khoa nào, bao giờ cũng dễ dàng nhận thấy mọi vật đều biến chuyển, bị tạo, hỗn tạp, khuyết điểm, có cùng đích và rất phức tạp. Do đó, hơn những người dốt nát, nhà khoa học dễ có ý hướng về một Đấng bất di bất dịch, tự hữu, cần thiết, hoàn toàn và là Đấng duy nhất an bài mọi sự. Chính vì thế mà người ta bảo: Khoa học dẫn đến Thiên Chúa; và cũng chính vì thế mà người ta có thể nói, vũ trụ vật lý là bí tích của Thiên Chúa.”

A. Eynieu đã công bố bản thống kê: trong số 432 nhà bác học thuộc thế kỷ 19; 34 vị không biết lập trường tôn giáo, còn 398 phân chia như sau: 15 vị dửng dưng, 16 vị vô thần, 367 vị tin; như vậy là 92% các nhà bác học tin có Thiên Chúa.

Bác sĩ Dennert, người Đức cũng tuyên bố kết quả tìm tòi của ông để biết quan niệm tôn giáo của 300 nhà bác học, tìm hiểu trong những số lỗi lạc nhất thuộc 4 thế kỷ qua. “38 vị tôi không rõ các ông quan niệm thế nào, còn 262 vị, thì 20 vị dửng dưng, 242 ông tin. Tức cũng 92% tin có Thiên Chúa.”

Nhà bác học người Mỹ, có ý mỉa mai và đánh giá những kẻ chủ trương vô thần như sau:

- Trong con người có một xô nước đủ giặt một cái khăn bàn.
- Chứa chất sắt, đủ làm 7 cái đinh đóng móng ngựa.
- Có một xô chất vôi đủ quét một bức tường nhỏ.
- Đốt ra than, có thể làm được 65 cây viết chì.
- Chất phốt phát đủ làm được hộp diêm.
- Và chất muối đủ hai muỗng nhỏ.

Bán những thứ đó được 95 xu, đó là giá trị của kẻ vô thần.

Kính tặng những tâm hồn khao khát chân lý.

Bác sĩ Nguyễn HyVọng, sưu tầm

Nguồn: http://hon-viet.co.uk/BSNguyenHyVong_KhoaHocDanDenThienChua.htm

www.vietnamvanhien.net

www.vietnamvanhien.info

Tủ Sách Văn Hiến với hơn 4600 tác phẩm